

емиграция, ние ще издигнемъ знамето си още по-високо и ще викаме, дордѣто удари часътъ да се намѣримъ съ друго още по-положително оржие въ редоветъ на своитѣ приятели и другари. До тогава, повтаряме, ние ще да се боримъ протива всичко, което спира стрѣлата и маятника на нашето народно възстание“.

VII.

По причина на редъ събития, които бѣха настали въ Централния революционенъ комитетъ и за които ще говоримъ, когато му дойде редътъ, Ботйовъ билъ принуденъ въ края на септември 1875. година да се оттегли отъ централното тѣло и да спрѣ в. Знаме. Това врѣме: отъ декември 1874. до септември 1875., както и врѣмето отъ 1873. до загинването на „Знаме“, е свързано съ нѣколко явления изъ неговия животъ, които трѣбва да опишемъ на това мѣсто, прѣди да пристѣпимъ къмъ останалитѣ обстоятелства изъ Букурешката епоха. Букурешкото врѣме 1873—75. е пълно съ повече съдържание, съ повече събития отъ чистъ литературенъ и бунтовнически характеръ, които ще хвърлятъ свѣтли лъчи върху единъ въпросъ, който заема централно мѣсто въ едностранчивитѣ сжждения на нашата хермафродитна историография.

Ние ще поразмѣстимъ хронологията на събитията нарочно, за да се наложи отъ само себе си прѣдъ погледа на всѣкиго знаменития и любимъ въпросъ на нашата историческа литература — въпросътъ за „умѣреността“ на Ботйова, както и тоя за неговата „еволуция“.

Ще захванемъ отъ първия родъ явления.

Около 1872. или 73. доколкото сега можемъ да си спомнимъ, излѣзе въ руски прѣводъ едно съчинение, което на Западъ създаде революция въ литературната и общесвенната мисль, а появата му въ Русия означаваше епоха. Същате се, че това съчинение немо-